

SLOVENE

Štev. 146. POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKI NAROD. Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah štev. 2.
(vhod čez dvorišče nad tiskarno).
Z urednikom je mogoče govoriti le od
10.—12. ure popoldne.
Rekopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona štev. 74.

V Ljubljani, v četrtek, 30. junija 1904.

Izhaja vsak dan, izvenredne dni in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejemanj:
za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrt leta 6.50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravnistvu
prejemanj: za celo leto 20 K, za pol leta 10 K, za četrt leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 h.
Za pošiljanje v Ljubljani na dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravištvo je v Kopitarjevih ulicah štev. 2.
Vprejema naročila, inserate in reklamacije. —
Inserati se računajo enostopna petstvarstva (dolžina
72 milimetrov) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat
9 h, za več kot trikrat 8 h.
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrat
20 h. — Pri večkratnem objavljanju primeren popust.
Upraviškega telefona štev. 183.

Lepa družba zopet skupaj.

Radi vseslovenskega mladeniškega shoda na Brezjah je zaječal „Stajerec“, zaječala je „Marburger Zeitung“, zaječalo je vse spodnještajersko nemškutarsko časopisje in sedaj za njim skoro dobesedno tako ječi — „Slovenski Narod“. Povod je skupaj ta lepa družba, kadar se pričenja gibati slovensko ljudstvo. Gospodo vežejo skupni nameni, zato privseh takih pojavih skupno nastopa.

Čemu se zaletava „Slovenski Narod“ v vseslovenski mladeniški shod na Brezjah? Ali meni, da naši mladenci ne smejo dati duška svojemu narodnemu in verskemu prepričanju? Skupno z nemškutarsko gospodo hoče, da bi slovenskega ljudstva nihče ne dramil, da bi strahopetno čepelo za pečjo in se dalo tako za gotove namene svojih sovražnikov lažje izrabljati. Ali hoče družba, ki stoji za „Slovenskim Narodom“, zatreči vsako gibanje v slovenskem narodu, da bi zanj mislili samo drugi in ga po svojem časopisju komandirali? Časi, ko so gotovi „prvaki“ govorili o „slovenskem narodu“, a narod še vedel ni za to, še manj razumel, so minili, in sicer minili po zaslugi onih, ki ne stojé za Tavčarjevimi „Slovenskim Narodom“.

Če mi privoščimo „Sokolom“ vsesokolno slavnost, zakaj ne privošči „Narod“ slovenskim mladencem, da se zbero na Brezjah in da si ogledajo lepo svojo domovino ter se navdušijo zanj? Ali res določa taktika „Naroda“ v „Stajarčevem“ uredništvu po Tavčar-Mravlaggovem dogovoru? Ali ne smejo naši mladenci s svojimi sredstvi — ne z izposojenimi ali s prislepljenim denarjem, kakor čisto delajo „Narodovi“

pristaši — kamor oni hočejo? Kdo nam more braniti, da bi teh mladeniških čet ne navduševali za domovino in vero dedov naših? Ali je to kaj proti slovenski stvari, ali ni ravno sedaj velevažno in nujno potrebno, da visoko dvignemo narodovo samozavest? Če vi, ki stojite za „Narodom“, ne marate ljudstva in ga prezirate, pa si mi ne damo vzeti pravice, zanimati se zanj in ga dvigati. Pri tem se ne pustimo ovirati od ljudi, ki v narodnem oziru ničesar ne storé in si v svoji puhloglavosti domišljujejo, da stojé visoko nad ljudstvom. To je naša odkrita in poštena pot, katere ne skrivamo pred nikomer. Najodločnejše protestiramo, da bi proti vseslovenskemu mladeniškemu shodu imenom Slovencev sploh kaj govoril „Slov. Narod“, ker za to s svojim vednim izdajstvom nima nobene pravice in ima vsak slovenski mladenci, ki bo prišel na Brezje od skrajnih slovenskih mej, za slovenski narod več zaslug, kakor vse „Narodovo“ uredništvo. S tem, da se „Narod“ tudi v tej zadevi druži s štajerskimi nemškutariji in s „Stajarcem“, je le pokazal svojo pravo barvo. Iz grl stotin in stotin slovenskih mladencev pa bo 4. julija na Brezjah brez ozira na odkrite ali pa hinavske narodove nasprotnike mogočno donela nova slovenska mladeniška budnica:

Vstanimo, bratje, konec je počitka,
Mladenci, kvišku vsi takoj!
Pogum v srce, orožje v roko pravo,
Slovenija nas kliče v boj!

Dal Bog nam krasen dom je, vero pravo,
Dal jezik miho nam doneč,
Dal bister um, srce nam dal junaško,
A to sovražniku ni všeč.

Že ropa nam sovražnik te svetinje,
Domovje naše si lasti,
Ugaša luč prejasno vere svete,
Slabi nam narodne moči.

Vstanimo, bratje, konec je počitka,
Mladenci, kvišku vsi takoj!
Pogum v srce, orožje v roko pravo,
Slovenija nas kliče v boj!

Mogočni glas slovenske mladeniške budnice naj gromi našim nasprotnikom kot napoved novega boja za dedščino naših očetov. Mladi rod, navdušen za vse, kar je lepo in pravično, mladeniške čete, ki čutijo v svoji duši, da so poklicani zastaviti vse svoje sile za vero in za narodnost — to je armada, ki bo branila slovenstvo propada!

Rusko-japonska vojska.

Stališča ruskih in japonskih vojnih sil.

Stališča obeh vojnih sil so sedaj približno taka: Desno rusko krilo zavzema Kaičov ter sega s prednjimi stražami do Sjunečena. Dalje so ruske čete v Dašičau, Inkavu, Hajčenu, kjer je sedaj glavna ruska armada in rusko središče. Tudi Liaojan je zaseden od Rusov, od kod grozi levo rusko krilo od Saimaci dalje japonskemu desnemu krilu pri Fenvančenu. Japonci prodirajo v štirih oddelkih proti ruski fronti Kaičov, Dašičau, Hajčen. Levo japonsko krilo stoji južno od Sjunečena, središče je odšlo iz Siujana ter se na dveh potih pomika proti Kaičovu. En oddelek je že prekoratil Cinpanlinski gorski prelaz. Četrty japonski oddelek baje prodira direktno od Fenvančena proti Hajčenu. Maršal Oyama in generalni major Kodoma odpotujeta 6. julija na bojišče. Pred odhodom Ojame in Kodoma na bojišče ni pričakovati kakih odločilnih akcij.

Gibanje čet

London, 28. junija. Iz japonskega glavnega stana v Fenvančenu je prišlo poročilo, da je bilo dovoljeno 18 vojaškim atašejem in vojnim dopisnikom, da so si smeli ogledati glavne ruske utrdbe. Te utrdbe so baje izvršene z veliko skrbnostjo in atašaji so delo pohvalili. Iz Liaojana, kjer se je do sedaj mislilo, da pride do velike bitke, so Rusi postavili topove na mestno zidovje, v ravnici proti jugu je pa opaziti velike prekope. Ti bodo za časa deževja vsi pod vodo. Zdi se, da je deževna doba že pred durmi,

vsled česar bodo večje vojaške akcije obtežene ako ne popolnoma onemogočene.

Petrograd, 28. junija. Dopisnik „Novoje Vremja“ poroča o veselem življenju, ki vlada v taborišču v Dašičavu. Navzočnost vrhovnega poveljnika Kuropatkina je vojske silno navdušila, vznemirila pa Japonce. Najbrž bodo Rusi prodirali, ker ni pričakovati japonskega napada, čeravno se združita obe japonski armadi.

London, 28. junija. Rusi gradijo v Niučvanu mine in poljske utrdbe. Poljski brzojav med Niučvanom in Kaiču je bil v sredo dovršen, a že v četrtek so Kitajci na več mestih pretrgli žice. Vojni dopisniki se nabajajo sedaj z Rusi južno od Niučvana, toda angleški in ameriški vojni dopisniki si ne smejo ogledati tamkajšnjih operacij.

Tokio, 28. junija. (Uradno.) Takušanska armada je zasedla dne 27. t. m. klanec Fensinling, 23 milj severno-zapadno od Siujana. Sovražnik, ki je imel 5 bataljonov pehote, 2 polka konjenišva in 16 topov, je bežal v neredu v smeri proti Tomučinu. Naše zgube se cenijo na 100 mož.

Pariz, 28. junija. Japonsko poslanstvo je dobilo iz Tekia brzojavko, ki trdi, da so Japonci 27. t. m. severno zahodno od Dašičau napadli ruski konjaški polk ter ga skoro popolnoma razkropili. Rusi so imeli 60 mrtvih. Japonci so ujeli tri častnike in 117 jezece.

Berolin, 28. junija. Iz Čfu poročajo: General Kuroki koraka proti Hajčenu. Njegove prednje stražes so od Kuropatkina oddaljene le še 12 milj. Ruski poveljnik Kolb je s svojo divizijo napadel eno kolono Kurokijeve armade ter jo prisilil, da se je umaknila. V par dnevih pričakujejo večje bitke.

London, 28. junija. Ruske prednje straže so se umaknile 30 milj pred prodirajočimi japonskimi prednjimi stražami.

Inkav, 28. junija. Ena japonska divizija se je izkrcala pri Kaipinu. Skupno število Japoncev pred Kaipinom bo torej okoli 150.000 mož. Rusi se bodo morda spustili v boj južno od Hajčena.

London, 28. junija. Iz Takušana poročajo, da je japonska armada po šesturnem boju 27. t. mes zasedla Fensulin, 25 milj južno-zahodno od Siujana. Rusi so se umaknili v Tomuhin. Japonci so izgubili 100 mož.

LISTEK.

Z romarske poti.

Zadnjič sem omenil, da so Dunajčanje mojstri v prirejanju romarskih vlakov in danes moram to vnovič potrditi. Ker se namerava meseca avgusta tudi jugoslovanski romarski vlak prirediti, bi bilo vsekako dobro, v uravnavi vlaka popolnoma se ravnati po Dunajčanih. V vsej družbi, ki je razdeljena v 24 skupin, vsaka s svojim načelnikom, vlada vojaški red. Vse romanje vodi v to odločeni centralni odbor, kateremu se mora vse pokoriti. Da nima centralni odbor le preveč dela, ne more ž njim nihče drugače obdelevati, kakor po načelniku dotične skupine. A ti načelniki morajo vsak dan ob določeni uri priti k centralnemu odboru, kjer se določi bolj natančen red za drugi dan. Kdor potrebuje zdravnika, se mora oglasiti po načelniku dotične skupine zanj, istotako ako ima kake druge želje. Duhovnikov nas je 50, a natanko se določi, kateri in kedaj bo maševal pri milostnem oltarju. Po hotelih smo razdeljeni točno po skupinah. Vstop v železniške vozove se vrši po

skupinah, na vsakem vozu visi tablica s številko dotične skupine in pred vstopom je vseh 24 skupin zbranih, ena za drugo na peronu, načelnik s tablico dotične skupine kviško v roki, da jo vsi vidijo. Nato pokliče načelnik centralne komisije skupino za skupino, in vsaka gre v zaznamovani kupé. Isto je pri izstopu.

Za Lyon se je bilo bati, da bi se ne zgodila kaka neprilika — zadnjič so lyonski naščuvani liberalni in mokrski kričadi insultirali avstrijske romarje — a sedaj je bilo vse mirno. Vstopili smo se na peronu, se vsedli po istem redu v vozove — vsak voz je imel velik napis dotične skupine — in v četrte ure smo bili vsi v hotelih, kjer smo imeli tudi skupaj hrano.

Iz Lyona smo šli naravnost v Lurd. Zdravi smo bili vsi. Da se je vršilo vse v tako lepem redu, gre hvala v prvi vrsti tehniškemu voditelju Stefanu Bella z Dunaja, ki se je pred vsakim vlakom naprej peljal in vse uravnaval. V Lucernu je železniški načelnik javno izrekel svojo hvalo natančnemu redu. Deveta in deseta skupina, katera obstoji iz treh Slovencev, par Prusov in Tirolcev, je imela za načelnika dva Slovence,

ter je stanovala v Lyonu v »Grand Hotel de Russie« poleg Jakobinskega trga.

Kar zadeva pobožnosti, omenim, da so nam povsod radi postregli, tako v Einsiedlu kakor v Lyonu. Prav tisti večer, ko smo bili mi v Einsiedlu, je bilo do 2000 Virtemberžanov in Bavarcev, med njimi tudi nekaj Vestfalcev. To so ljudje, ki se ne sramujejo svoje vere. S kolodvora so prišli v cerkev pevajoč celo pot, isto tako nazaj, v cerkvi pa tudi pojo kar naprej, in sicer vsa cerkev. Kako ginljivo je to petje, ki prevzame človeka in za seboj potegne, ko bi tudi ne hotel! Pojo pa pesmi, katere so vdomačene povsod med nemškimi katoličani, ker pojo jih tudi naši Nemci z njimi. Tu je vse ginjeno, tu ni dolgega časa in dremanja v cerkvi. Virtemberžani so priredili zvečer tudi procesijo po hribu nad cerkvijo in serpentinah njegovih. Bil je krasen pogled, odmevalo je pa tudi petje tako, da je bil ves trg po koncu in je šel poslušat. Vidi se pa tudi, da med Nemci v rajhu še ni liberalizem značajev izpridel, kajti večina romarjev je bila gospoda, ali peli so vsi, po cerkvi molili v skupinah križev pot, udeležili se vsi od prvega do zadnjega procesije

z lučmi in drugo jutro pristopili k obhajilni mizi. Imeli smo priliko občudovati tudi krasno koralno petje pri konventni maši. Pelo je kakih 14 pevcev. Ali pridemo mi Slovenci kedaj do ljudskega petja po naših cerkvah, da bi vse ljudstvo pelo pri navadnih mašah? Zelja sv. očeta Pija X. je to.

Veliko se čuje in bere, kako gine na Francoskem versko življenje; izražala se je že bojazen, da bo silovitost Combova zatrla sploh vse krščanstvo. Toda francoski katoliki niso tako boječi in se tolažijo, da je vendar še veliko ljudi strogo vernih in da Combova vlada ne bo dolga.

V Lyon smo prišli dan pred sv. Srcem Jezusovim. Svoje pobožnosti, dva govora, sv. maše in litanije smo imeli v baziliki „Notre Dame de la Fourviere“ na hribu nad Lyonom, kamor se dospe za 10 centimov v par minutah po žični železnici. Če zunaj cerkev ogleduješ, zdi se ti kot „slonokoščeni stolp“, ko pa vidiš notranjo krasoto, zdi se ti kot „hiša zlata“. Dolga je 86 m, kupola ima na vrhu 7 metrov visoko soho sv. Mihaela, ki ima zmaja pod seboj, ob štirih straneh cerkve so pa 4 zvoniki, visoki po 48 metrov, ki se ti zde še toliko

Berolin, 28. junija. Iz Petrograda poročajo, da je danes odšel v Vzhodno Azijo prvi armadni kor.

Tientsin, 29. junija. Tu so razširjene vesti, da so bili Rusi 25 vrst vzhodno od Hajčena poraženi. Pri Dašičau stoječi Rusi so se umaknili proti severu, ker se boje, da bi ne bili odrezani od ostalih čet.

Rennenkampf in Miščenko.

Petrograd, 28. junija. Oddelek generala Rennenkampa šteje devet stotnij, tri prapore in dve bateriji. Polastil se je vasi Siotjan, kjer je bila važna postojanka desnega krila Kurokijeve armade. Prebivalstvo te vasi je bilo Rusom jako sovražno in jih je izkušalo napasti. Kozaki so izgubili 14 mož, ki so jih pozneje našli z izrezanimi jeziki. Rennenkampf je dosegel Sajmoču.

Petrograd, 28. junija. (Rus.) General Miščenko zbira svojo vojsko pri Kajčovu. Dne 23. t. m. je bila tam bitka, pri kateri se je moral njegov oddelek umakniti tako hitro, da ni utegnil vzeti seboj ranjenec. Te so Japonci na strahovit način mučili in potem pomorili.

Nova morska bitka?

London, 28. junija. Iz Hokkaida poročajo, da so videli več bojnih ladij, bržkone vladivostoškega brodogoja, v ponedeljek blizu obale. Slične vesti prihajajo tudi iz drugih krajev na severni obali, katerim pa japonski pomorski urad ne veruje.

Pariz, 28. junija. Iz Petrograda se poročajo, da je vladivostoško brodogoj imelo zopet bitko z Japonci.

Japonska zmaga pred Port Arturjem.

Tokio, 29. junija. Neuradna poročila poročajo, da so Japonci v nedeljo po celodnevem boju zavzeli tri ruske utrdbe pri Port Arturju. Utrdbo Sočočav so Japonci najprej zavzeli, skoro nato pa utrdbi Okibansan in Čitovšav. Rusi so se umaknili proti zahodu. Stvelo ranjenecv se nize. Japonci so izgubili ranjenecv in mrtvih tri častnike in sto mož. Dva ruska topa s streljivom so Japonci vzeli Rusom.

Cifu, 29. junija. Neki sem došli Kitajci poročajo, da se na suhem pred Port Arturjem nadaljuje boji. Tudi z morske strani poizkušajo Japonci napadati Port Artur.

O pomorski bitki pred Port Arturjem.

Petrograd, 28. junija. O pomorski bitki pred Port Arturjem ni še dospelo semkaj nobenih poročil. Listi konstatirajo, da so bile ruske oklopnjače v premoči, vendar noče „Novoje Vremja“ prorokovati izida pomorske bitke. Mnogo zgodovinskih slučajev, kjer je bil močnejši poražen od slabejšega.

Cifu, 28. junija. Neki Kitajci, ki so zapustili dne 24. t. m. Port Artur, pripovedujejo, da je izšlo dne 23. t. m. le 8 oklopnjač, 5 križark in več torpedovk iz portarturskega pristanišča, od katerih so se povrnila tri težko poškodovane, toda nobena ladja se ni pogreznila.

London, 28. junija. Dne 24. t. m. zjutraj je, kakor se širi v Sangaju govorica, poizkušalo rusko brodogoje v drugič prodreti iz portarturske luke, kar je pa zabranilo združeno japonsko brodogoje. Izgube so bile na obeh straneh velike.

London, 27. junija. Iz Cifu brzojavljajo: Neki v džunki iz portarturskega pristanišča došli Kitajci pripovedujejo, da so bile dve veliki japonski ladji kakor tudi 3 torpedovke močno poškodovane.

London, 27. junija. Iz Tienčina poročajo v Rim: Togovo brodogoje šteje štiri

oklopnice, 11 križaric, 10 torpednih rušilev in 15 do 20 torpedovk. Torišče brodogoja je pri Eliotskih in Modrih otokih. Mice, katere so položili Rusi, japonske topničarice in džunke uničujejo. Do sedaj so že Japonci uničili do 2000 min. Kitajska oblastva v Tienčinu in drugih pristaniščih so domačinom strogo prepovedala, izvažati živila v Port Artur.

Cifu, 29. junija. Neki sem došli Kitajci poročajo, da velika, skoro gotovo ruska ladja leži ob neki skali, 10 milj južnovzhodno od Liaotešana. Ko so 24. t. m. odplule japonske bojne ladje, je rusko brodogoje prišlo zopet iz luke in ostalo nekaj časa zunaj.

Ruski napad na Genzan.

Berolin, 28. junija. „Voss. Ztg.“ poročajo iz japonskega glavnega taborišča: Pričačuje se, da Rusi napadejo Genzan. Od tam prihajajo poročila o zbiranju ruskih čet. Manjši ruski oddelki so nepretrgoma nadlegovali Japonce, tako da so odvedli od tam žene in otroke na varnejše kraje na zahodni obali.

Poročilo generala Saharova.

Petrograd, 28. (Uradno) Brzojavka generala Saharova od 26. t. m. na glavni štab poročajo o nekem rekognosciranju, ki ga je dne 22. t. m. izvršil ruski oddelek v okolici Ajaniama: Ob 10. in pol uri zjutraj je pregnala naša konjeniška predstraža sovražnikove sprednje čete iz prekopov, v katerih so bile iste zavzele svoje pozicije. Posegla je v tem trenutku v boj tudi naša pehota. Ob energičnem prodiranju našega oddelka se je sovražnik umaknil na 2 do 4 kilometre nazaj, tako da je popolnoma ostavil prekope. Ob 4. uri popoldne, v trenutku, ko se je naše topništvo na konjih bližalo pozicijam sovražnika, je isti pričel koncentrično streljanje iz 18 gorskih topov in v nekoliko minutah smo imeli 8 mrtvih in 20 ranjenih, med temi 4 topničarske podčastnike. V glavni poziciji za nasipi je bilo opaziti znatne japonske vojne sile, na številu približno 3 pehotne polke, ki so se tam utaborili. Poveljnik našega oddelka je sklenil prodiranje zaustaviti. Ker je naše topništvo prenehalo streljati, je sovražnik na svojem desnem krilu ob 6. uri zvečer prešel v ofenzivo. Obe naši stotniji strelcev in stotnija kozakov je s streljanjem pognala v beg japonski bataljon, ki je napadel naše čete. Bataljon je imel precejšnje izgube. Boj topništva je trajal pa do noči. Naši strelci so zabranili prodiranje japonski pehoti. Rekognosciranje je bilo ob 9. uri zvečer dovršeno. Na naši strani so bili lahko ranjeni podpolkovnik Gurko, podpolkovnik Jakoviev, 1 kozaški poročnik, 2 kozaška podporočnika, 1 poročnik in 1 podporočnik. 26 vojakov je bilo ubitih in 53 ranjenih, med temi 7 težko ranjenih. Japonci imajo znatne izgube.

Petrograd, 27. junija. (Uradno). Generalni poročnik Saharov poročajo generalnemu štabu: Kakor se kaže, so se obrnile močne sovražne čete od postaje Vancialin proti pogorju in korakajo v severni smeri proti soteski Čipan. Naše patrulje so zapazile 25. t. m., da so se japonske čete na severni cesti Liušan-Kaičov pričele gibati. Sovražnik je pričel 25. t. m. prodirati iz Čelučjana po veliki cesti, ki drži proti Liaojanu, ter po cesti proti soteski Modulnu. Po veliki cesti proti Liaojanu koraka en bataljon, vzhodno od tam pa en pešpolk in dva eskadrona in vzhodno od pogorja en bataljon in dva eskadrona. Sovražnikovo prodiranje po cesti proti Liaojanu sta v začetku ustavljali dve strelski stotniji, ki sta tvorili našo prednjo stražo, ki sta se počasi umikale proti severu ter dobili dve stotniji na pomoč. Ob polu 3. uri

univerzo v Solnogradu, katero je prišel tammojšni nadškof in kardinal dr. Katschthaler romarskemu vlaku osebno na kolodvor priporočiti. Molili smo še za dunajskega kardinala, mi Slovenci pa še za ljubljanskega škofa in njegove zavode. Stolna cerkev sv. Jean, v kateri je bil pred 600 leti lionski koncil, je stara častljiva gotiška stavba. Ko pridemo notri, spet vse polno ljudi, ki pojejo glasno. V Lionu mora biti precej vernega ljudstva. Mnoge trgovine imajo katoliške napise. Tu je prodajalnica raznega blaga pri sv. Jožefu, tam gostilna pri „Naši ljubi gospe“, dežnik kupiš pri sv. Bernardu itd. Pot iz Lyona v Lurd je trajala 20 ur. Ustavili smo se le v Montpellieru toliko časa, da smo večerjali. Krasni kraji so to. Lepa so mesta, kakor Valence, kamor je odpeljal Napoleon I. papeža, Vienne, Avignon, Montpellier, Arles. K Sredozemskemu morju smo prišli zvečer; na eni strani se vidi pri mestu Cette 19 km. dolgo jezero, na drugi Sredozemsko morje. Tu je začelo deževati, zjutraj smo prišli v dežju v Lurd.

je zasedel sovražnik Tuinpod. Na naši strani je bil ranjen en poročnik in pet strelcev. Istega dne je prodiral neki japonski oddelek proti soteski Modulnu, toda se je moral umakniti.

Ruski minister o vojski.

Pariz, 28. junija. Petrogradski dopisnik „Matina“ poročajo o nekem pogovoru z ruskim ministrom notranjih zadev pl. Plehve. „Male nezgode v vojski“, je rekel minister, „bodo nas prisilile, da se umaknemo do Harbina. Vendar pa to umikanje nam ne bo škodovalo, ampak le koristilo. Sedanja armada se bo polagoma združila s prihajajočimi četami, ki bodo med deževno dobo vedno prihajale po sibirski železnici“. Tudi je minister mnenja, da se bo Kuropatkin šele po deževni dobi spustil v odločilno bitko. Ko je dopisnik omenil mirovno izjavo japonskega eksministra Suyemaču, vstal je Plehve ter rekel smeja: „Verujte mi, da je naš narod sedaj proti vsaki mirovni pogodbi. Skoro bi rekel, da je razžaljenje ruskega naroda, o tem govoriti.“

Daljni.

London, 28. junija. „Standard“ poročajo iz Tokia: Iz verodostojnih krogov dohajajo poročila, da je odstranjevanje min v Daljnem dovršeno in pristanišče varno.

Obešeni Kitajci.

London, 28. junija. „Morningpost“ poročajo iz Liaojana: Sem je došlo z vojaškim spremstvom nekoliko Kitajcev, katere dolže, da so dajali Japoncem v bitki pri Vafanku znamenja. Vojno sodišče jih je takoj obsodilo na smrt in so bili tudi takoj obešeni.

Konfiscirani angleški parnik.

Petrograd, 28. junija. „Novoje Vremja“ poročajo iz Vladivostoka: Sodnijska razprava proti konfisciranemu angleškemu parniku „Alenton“ je končana. Sodišče je spoznalo, da je vozil vojno blago na krovu. Vozil je za Japonce 6500 ton premoga v vrednosti nad milijon rubljev. Radi tega ostane „Alenton“ konfisciran.

Pogumen ruski podčastnik.

Petrograd, 29. junija. Vrhovni poveljnik je podelil podčastniku Volkovu veliki križ, ker se mu je vsled znanja kitajščine posredilo, v Kitajca preobleđenemu dopeti v japonski tabor pri Sjunčenu ter tam poizvedovati. Ko je bil to naznanil svojemu poveljniku, došel je na neki od Japoncev zavzeti prostor ter zadel na 13 mož broječo japonsko patruljo, ki je opazovala neko rusko stališče. Ker so ga imeli za sumljivo osebo, hoteli so ga zasilati, toda Volkov je s samokresom ustrelil več Japoncev ter srečno ušel na japonskem konju.

Pogovor z generalom Demjanenkovo.

Berolin, 27. junija. Dopisnik lista „Rusija in Nemčija“ je priobčil pogovor z generalom Demjanenkovo, rednim profesorjem topničarskih ved, bivšim ravnateljem Mihajlove topničarske akademije in učiteljem pokojnega carja Aleksandra III. in sedanjega carja Nikolaja II. Demjanenkovo se je izrazil na sledeči način: Japonci morajo imeti za Port Artur pripravljen vsaj 30 do 40 000 mož. Ker bodo težko vzeli trdnjavo z naskokom, jo bodo morali napadati na raznih frontah; pri tem bodo pa mnogo trpeli valed streljanja trdnjav, nahajajočih se v ozadju. Zgube Japoncev bodo velikanske, radi česar bodo moralno popolnoma potrti. Da bodo storili naši vojaki v Port Arturju svojo dolžnost, o tem ni dvoma. — In admiral Skrydlov? — »Poznam ga«, je nadaljeval general Demjanenkovo, »tudi on ve, kaj dela... Po mojem mnenju je Port Artur nepremagljiv. Seveda bo stvar drugače izpala, ako bo naša armada, ki ima priti na pomoč, popolnoma oslajljena. — Zmaga našega orožja je pagotova. Rusija ne more biti premagana in nje zgodovinske usode ne more zadržati Japonska. Ta usoda nam bo pomagala k zmagi ter nas konečno tudi k zmagi pripeljala.

Ruski car na bojišču.

Pariški „Journal“ poročajo iz Petrograda, da se je car sedaj odločil, da pojde na bojno polje.

Japonska krutost.

Japonski poslanik v Parizu taji, da bi Japonci nečloveško ravnali z ranjenci in jetniki. Pravi, da to ni v nravi japonskega vojaka, kateri ve, da bi potem nasprotnik Japoncem ravno tako vračal.

Iz ruskih virov pa prihajajo neprenehoma poročila, ki kažejo uprav barbarško ravnanje Japoncev z ruskimi jetniki. Dr. Stankevič iz vojske generala Maščenska je mnogo ranjenih in mrtvih fotografiral in bo te slike predložil mirovnemu sodu v Haagu. Ti vojaki so bili grozno razmesarjeni. Enim je bil odrezan jezik, drugim osekane roke, telesa nekaterih so vsa prebodena z bajoneti. Neki častnik pripoveduje, da je Japonec nanj, ko je ležal na tleh, trikrat ustrelil, a ni zadel. General Romanov je naznanil „Rdečemu križu“ druge

slučaje: Japonci so streljali na vlak, ki je vozil ranjence, in na zdravnike. Mnogi nosilci ranjenih in lazaretni pomočniki so bili umorjeni. Dr. Rojkov je bil ranjen.

Odškodnina za življenje umorjenega poročevalca.

London, 28. junija. Gdč. Ana Etzelova, sestra umorjenega poročevalca „Daily Telegrapha“, zahteva od kitajske vlade v svojem in svoje matere imenu 4000 funtov šterlingov odškodnine. Severo-ameriške združene države podpirajo pri pekinski vladi to zahtevo.

Ušla iz jetništva.

Prostovoljca Babinskega in sprevednika kitajske železnice Andruhinu so Japonci vjeli. Zvezali so ju in postavili stražo k njima. Ponoči se jima je posrečilo, da je drug drugega odvezal. Nato sta zadavila spečo stražo in ušla. Pripovedujeta, da so Japonci sicer dobro ravnali z njima, samo premalo so jima dali jesti.

Poročilo generala Kuropatkina.

Petrograd, 28. junija. (Uradno). General Kuropatkin brzojavlja carju Nikolaju: 26. t. m. so pričele japonske čete z ofenzivo proti našim prednjim stražam na vzhodnem krilu, ki so stale pri Fenšuilinu, Modulnu in Dalinu. Naša konjenica in pehota, ki sta se umaknili pred Japonci, sta trdili, da so vse tri soteske napadli Japonci s premočjo. Sotesko Dalin je med drugimi četami napadla tudi gardna divizija. Razven tega so poizkušale japonske čete obiti naše čete na obeh krilih, ki so stale v Fenšuilinu in Modulnu. 27. t. m. so napadle japonske čete naše vojake, ki so se umikali iz Fenšuilina proti Titki, toda so bile odbite. Japonske prednje straže so, potem ko so 26. t. m. zvečer pregnale naše čete od Vandiapudze proti soteski Dalin, prodirale dalje proti našemu stališču v tej soteski. Naše prednje straže so se borile nekoliko časa proti napadu sovražnikove pehotne brigade in trem baterijam, toda se umaknile, ko so jih hotele druge čete obkoliti. Poizvedovalne čete so naznanile, da del japonske južne armade prodira v severovzhodni smeri, da se združi s Kurokijevo armado. Popoldne smo dobili poročilo, da je imela naša konjenica vroč boj pri Sjunčenu. Po informacijah zadnjih dni sklepamo, da je japonska armada, ki prodira proti naši mandžurski armadi, močna 8 do 9 divizij in več rezervnih brigad. (Okolo 120.000 mož. Ured.)

Nadomestne deželnozborske volitve na Češkem.

V sredo so bile na Češkem tri nadomestne volitve za češki deželni zbor. V okraju Češka lipa je potrebna ožja volitev med nemškonoarodnim agrarcem Schützom (621 glasov) in članom nemške ljudske stranke Krütznerjem (781 glasov). Tudi v čeških okrajih: Nahod-Skalice-Opzno, kjer je dobil samostojni mladočeški kandidat dr. Čížek 804, agrarec Kotland 991 in pristaš grofa Sternberga Reznicek 391 glasov, in v okraju Jaromer-Kraljičin dvor je potrebna ožja volitev med češkim agrarcem Dvořakom in nemškim agrarcem Matznerjem.

Zborovanje bolniških blagajn.

Pri sobotnem popoldanskem zborovanju avstrijskih bolniških blagajn je poročal Berner o finančnih vprašanjih delavskega zavarovanja.

Prihodnji govornik, tajnik dunajskih združenih blagajn, Krütz, je govoril o izdatkih bolniških blagajn in omenil tudi za blagajno vevlašno zdravniško vprašanje. Poročevalec omenja, da imajo pač zdravniki vzraka dovolj, da so nezadovoljni, a napačno je mnenje, češ, bolniške blagajne povzročajo nezadovoljnost zdravnikov. Če bi ne bilo bolniških blagajn, bi bil položaj zdravnikov gotovo slabši, kakor je sedaj. V lastno korist pač store bolniške blagajne vse, kar morejo v zboljšanje materialnega stanja zdravnikov sploh storiti. Zdravnikom pa zamore podeliti zadostno pomoč le država, ki je zato poklicana.

Ogrski državni zbor.

Ogrska zbornica je dne 28. t. m. nadaljevala proračunsko razpravo. Poslanec Polonyi je zelo obširno odgovarjal hrvaškemu liberalnemu poslancu Kovačeviću na njegov govor pretekli petek. Rekel je med drugim: Ako so državnopravne razmere na Ogrskem res tako strašne, se bode morala potom prišle zakonodaje uvesti na Hrvaškem ogrska državnopravnost. Obita hrvaškemu poslancem, da so v kljub temu, kakor je priznal Kovačević, skozi 36 let nepretrgoma podpirali vsako ogrsko vladno, a karavno so vedeli, da so ogrske vlade same povzročile slabše razmere na Hrvaškem. Nadalje je vprašal pri seji navzočega bivšega hrvaškega bana, sedanjega ministra a latere, grofa Khuena Hedervarya, če so vesti ogrskega časopisja resnične, da je on, kot ministrski predsednik na Ogrskem, odklonil vse nemške vloge skupnih ministrstev in da so zato skupna ministertva ustavila z ogrsko vlado vsako pismeno obdovanje samo zato,

da jim ni bilo treba dopisovati v cirkularnem jeziku. Napada Hrvaško, ker je popustljivost Ogrske pri zvišanju tangente poplačala tako, da je ne glede na ogrsko vlado dosegla pri avstrijski vladi priznanje enako pravnosti pravoslavnih vseučiliških študij na zagrebskem vseučilišču. Po mnenju Polonyevem ni na Hrvaškem ne panslavizma, ne pangermanizma, marveč le panavstrijizem prejšnja hrvaške duhove. V nadaljnjem svojem govoru se je Polony pešal z narodno-gospodarskimi vprašanji in izjavil, da odklanja proračun.

Proti Polonyju in Kovačeviću je nastopil minister grof Khuen-Hedervary. Na glasu pred vsem, da ni on kot ogrski ministar predsednik vpeljal ogrskega dopisovanja z oserdnimi ministri, ker je bil, že predno je on postal ministrski predsednik na Ogrskem, uveden v dopisovanju ugrski jezik. Tudi zanika Polonyjevo očitjanje, da je na Hrvaškem on vzgojil sovraštvo proti Ogrski. Če bi bilo to očitjanje resnično, bi se gotovo ne bojevala večina hrvaškega sabora 20 let za veljavo zakona iz l. 1868. Kar se tiče priznanja pravoslavnih državnih izpizov na zagrebskem vseučilišču v Avstriji, je to storila avstrijska vlada iz lastnega nagiba in z ozirom na dotične prošnje staršev dalmatinskih dijakov, ki lažje pošiljajo svoje sinove študirat v Zagreb, kakor pa kam drugam. Khuen je nadalje branil hrvaško duhovščino in zlasti zagrebskega nadškofa pred napadi hrvaškega liberalnega poslanca Kovačevića, ki je trdil, da delujejo v ogrsko-slovenskem smislu mod narodom. Tudi proti trditvi, da so se lanske nemiri na Hrvaškem podpirali z avstrijskim denarjem, je nastopil Khuen in rekel, da ni na Hrvaškem niti ene stranke, ki bi sploh trpela avstrijski vpliv.

Italijanske vzporednice na vseučilišču v Inomostu.

Slušatelji nemške tehnike v Brnu so imeli dne 27. t. m. shod, pri katerem so bili navzoči rektor in več profesorjev. Shod se je izrekel proti ustanovitvi italijanskih vzporednih tedajev na vseučilišču v Inomostu, ker je s to vpeljavo v nevarnosti (!) nemški značaj vseučilišča v Inomostu. — Povodom Petrarkove slavnosti na Dunaju se je o laških vzporednicah na vseučilišču v Inomostu izjavil profesor Farinelli sledeče: Vlada namerava ohraniti začasni značaj laških vzporednic tudi petem, ko se bode izvršila ločitev prostora. Ker Nemci preté s silo, je pričakovati, da bodo meseca oktobra na vseučilišču v Inomostu burni prizori. Vlada želi, da ostanejo laške vzporednice v Inomostu, četudi ji je znano, da ne bodo mogle ostati v Inomostu, in pričakuje, da bodo italijanski profesorji in dijaki, ker se bodo naveličali vednih razporov, zapustili Inomost, na kar bode vlada razpustila laške vzporednice. Ker si ne moremo priobiti italijanskega vseučilišča v Trstu, pravi govornik, moramo zahtevati italijansko vseučilišče v Tridentu. Pri tem stremjenju morajo pa podpirati italijanske profesorje in dijake v Inomostu tudi laški državnozbornski poslanci.

Poljedelsko ministrstvo in vrtnarji.

V torek je poljedelski minister baron Giovanelli sprejel pod vodstvom državnega poslanca dr. Heilingerja 60 zastopnikov vrtnarjev. Zastopstvo je ministra prosilo, da bi poklical v kmetijski svet tudi dva vrtnarska zastopnika, ki naj bi zastopala koristi vrtnarjev. Ker je dal Giovanelli nepopoljen odgovor, so priredili vrtnarji demonstracijo in s klici: „živio parlament“ in „tako se vlada v Avstriji“ zapustili ministrov sprejemno dvorano.

Podaljšanje kvote in proračunskega provizorija.

Ogrski vladni list je včeraj priobčil lastnoročno cesarjevo pismo na ogrskega ministrskega predsednika grofa Tiszo, s katerim se določa kvota v sedanjem razmerju do 30. junija 1905. — Na podlagi § 14. je pa cesar pooblastil avstrijsko vlado, da sme od 1. julija do 31. decembra t. l. pobirati direktne in indirektne davke. Nadalje obsega cesarski ukaz tudi določilo o izdatkih za navedeno dobo. V drugem odloku pa vladar določuje kvote tudi za Avstrijo do 30. junija 1905.

Nazadovanje tržaške sladkorne trgovine.

Dne 27. t. m. so priredile tržaške tvrdke, katere se pečajo s trgovino sladkorja, shod, na katerem se je razpravljalo o nazadovanju tržaške sladkorne trgovine. Poročilo navaja, da je nazadovanje tržaške sladkorne trgovine povzročil napredek Reke, ki je dobila od ogrske vlade zopet nove ugodnosti, medtem ko na neko tozadevno vlogo tržaške trgovske zbornice avstrijska vlada še niti odgovorila ni.

Rusinski tabor.

V Puhili (Bukovina) so Rusini priredili ljudski tabor, na katerem je bilo 5000

zborovalcev. Poročal je rusinski poslanec Vasilko. Njegovo poročilo je bilo sprejeto z velikim navdušenjem.

Z Balkana.

V Priskenu so trije redifni bataljoni 26. t. m. zasedli brzajavno postajo in izjavili, da ne zapuste prej postaje, dokler ne pride povelje, da jih odpuste. Tudi čete v Djakovu se hočejo pridružiti upornikom. Lokalne oblasti so poskušale pomiriti vojaštvo. Ta pojav bode najbrže pospešil razoroženje redifnih bataljonov, ki se je zakasnilo zato, ker so menili, da se prično zopet gibati vstati. Vojaški krogi pa zahtevajo v varstvo vojaške discipline, da se naj ne ugoti zahtevam redifnih bataljonov.

Neki list v Sofiji priobčuje poročilo iz Soluna, da je 300 vojakov 15. topničarskega polka, kateri so že nad dve leti pri vojakih, zapustilo vojašnico. Višji častniki so pomirili vojaške z obljubo, da bodo tekom 14. dni odposlani na dopust.

Kakor poroča uradna brzajavka in Sofije, je v vojaškem taboru pri nadzorovanju čet bolgarski vojni minister v nagovoru do častnikov grajal naredbo, s katero so bili za časa njegovega dopusta vojaški obžetvi odpuščeni na dopust in katero je on koj, ko se je povrnil z dopusta, razveljavil. Minister je rekel, da mora biti bolgarska armada pripravljena za vojsko tembolj, ker lahko v kratkem času nastopi armadi dolžnost, da izvrši težke naloge.

Makedonski odbor je iz Belgrada odpoklical svoja dva zastopnika, ker ju dolžijo, da sta ovadila Turkom prestop srbskih uporniških čet v Makedonijo.

Kakor poroča „Štampa“ v Belem gradu iz Soluna, se tu množi število zaprtih Bolgarov. Baje so odkrili bolgarsko zaroto in našli tudi bombe. Zarotniki so, kakor trdijo Turki, nameravali bombe metati v stanovanje tujih častnikov. Tudi „Otomanska banka“ se boji napada in je zato ustavila plačilo četam, za kar je vsak mesec potrebovala 4 milijone frankov.

Srbski major Lazarovič, ki je spadal med glavne voditelje zarotnikov proti kralju Aleksandru in kraljici Dragi, je imenovan polkovnikom.

Kakor poroča „Politische Korrespondenz“, je avstrijski cesar podelil sinovoma turškega sultana Abduru Rahimu in Ahmedu Nuredinu veliki križ Franc Jožefovega reda. Nadalje je avstrijski cesar odlikoval tudi druge visoke turške dostojanstvenike z visokimi redovi.

Položaj na Finskem.

Judovski listi so poročali, da je položaj na Finskem za Ruse zelo nevaren. Ruski minister za notranje zadeve, ki pozna pač boljše položaj, kakor ga poznajo judovski častniki, je o tem rekel nekemu častniku: Ni res, da bode Rusija odpravila zaradi umora Bobrikova vse finske predpave. Finske zakonodaje ne bomo še zedinili z rusko; naši bomo primerno srednjo pot. Pač pa nameravamo precej samostojno finsko vojaštvo zediniti z rusko armado, akoravno ne bomo zahtevali od finskih vojakov vsega, kar zahtevamo od ruskih vojakov. Da nezadovoljnost na Finskem ni tako velika, kakor jo opisujejo gotovi ljudje, dokazuje dejstvo, da je letos pri navačenju v armado manj kate mnogo manj mladih mož, kakor druga leta.

Zatiranje Poljakov na Pruskem.

Pruski deželni zbor je s 207 proti 105 glasovom sprejel zakon, s katerim se določuje novo zatiranje Poljakov. Proti zakonskemu načrtu so glasovali poslanci katoliškega centra, svobodomiselnja stranka in pa Poljaki.

Aretacija francoskih častnikov.

V Parizu so zaprli tri častnike: podpolkovnika Rollina ter stotnika Fracoisa in Marechala. Sumi se, da so zapleteni v zadevo upravnega častnika v vojnem ministertvu d' Autricheja.

Francoska zbornica.

Francoska zbornica razpravlja načrt o vojaškem zakonu. Proti vojnemu ministru je zbornica sklenila odpraviti dneвно orožno vajo teritorialne armade. Zbornica je vključ v ugovoru vojnega ministra sklenila, da se k mečki rezervisti ne smejo za čas četve in vinske trgatve poklicati pod orožje.

Maroški roparji.

Maroški roparji so cropali pri Tituanu hišo nekega angleškega polkovnika in so odnesli velikanski plen. Napad je v zvezi z bojem, katerega so napovedali Evropejcem maroški roparji.

Vprašanje o rimski klavzuli.

Kakor se glase najnovejša poročila iz Rima, bode vprašanje o rimski klavzuli rešeno v smislu predlogov avstrijske vlade. Pri uvozu italijanskih mandeljnov, olja in poljskih pridelkov zahteva italijanska vlada

prost uvoz v Avstrijo, med tem ko zahteva Avstrija za te predmete malo carine.

Iz brzajavk.

Brno. Dež. odbor je sklenil predložiti meseca septembra deželnemu zboru predlogo o zboljšanju učiteljskih plač.

Pariz. Baroni Alfonz, Gustav in Edmund Rotšild so pisali trgovskemu ministru, da hočejo darovati 10 milijonov frankov za zgradbo cenjenih delavskih stanovanj.

Štajerske novice.

Š Slovenska smaga. — Na Črešnjevcu pri Slovenski Bistrici je zmagała v vseh treh razredih pri občinskih volitvah dne 17. junija katoliško-narodna stranka, propadla pa je »Stajerčeva« nemškutarska stranka s svojim voditeljem, znanim Kresnikom. Veselje je nepopisno. Kresnika je dobra polovica njegovih somišljenikov popustila; da ni imel svojih volivcev in privržencev iz Vrblga, propadel bi bil še kot odbornik s svojimi 26 glasovi. — V novem odhodu bode naših odbornikov 10 proti 2 nemškutarjem, to je res velikanski uspeh. Nemškutariji na Črešnjevcu je odklenkalo, pa tudi »Stajerčeva« stranka. Kresnikova zvezda je otemnela. Tako se godi vsakemu, kdor svoj narod zataji in drži z odpadniki slovenskega naroda. Ziveli slovenski narodni katoliški volilci! Slava takim možem! Dan 27. junija ostane nam v trajnem spominu.

Š Slovensko pevsko društvo v Ptuj. Definitivno je prevzel vodstvo pevskih točk pri koncertu dne 7. avg. v Mariboru g. Vogrič, kapelnik v Trstu, ki ima na vspredu dve nagajeni pesmi. Njegov tercet »Za vasjo« (sopran, tenor in bariton s spremljevanjem orkestra) se bode pel se zraven že objavljenih pesmi. Vrinila se je pomota v zadnjem poročilu; skladba »Na moru« je namreč dr. Jenkova, ne pa Ne dvedova. Dozdaj je že več društev, kakor tudi p. n. pevki in pevcev obljubilo svoje sodelovanje. — V krasnih pesmih, ki se bodo popevale, zastopani so naši najnovejši skladatelji. Na nas, drage pevke in pevci, je torej leželo, da rešimo svojo nalogo v največjo čast onim, kojih krasne melodije bodo popevala naša grla. Na noge torej, pevke in pevci, poprimite se resnega in vztrajnega vezbanja; vsa mladost naj iz gine, pridružite se drug drugemu, bodite složni in vztrajni. Skrbimo, da bode pevska slavnost dne 7. avg. v Mariboru vredna naslednica prejšnjim, posebno pa, ker je letošnja pevska slavnost posvečena v proslavo 20letnega obstanka tega društva. L. 1884. donela je prvokrat pesem »Slov. pevskega društva v Ptuj« v Mariboru in po 20. letih pokažimo zopet v Mariboru, koliko smo napredovali. Končno še prosimo gg. poverjenike, naj blagovolijo vpslati odboru nabrano udmino najpozneje do 3. avgusta t. l.

Š Vseled opeklin umrl je v celjski bolnici posestnik Platovšek iz Hrenove.

Š Umrla je v Marenbergu bivša gostilničarica gospa Marija Lukasa.

Š Slovenščina pri razsodišču bratovskih skladnic v Celju. Za rudarske bratovske skladnice na Spodnjem Štajerskem obstoji za presojo prepričev med rudarji in bratovskimi skladnicami razsodišče v Celju. Pri razsodiščih bratovskih skladnic iščejo navadno svoje pravice člani bratovskih skladnic; to so rudarji in delavci, in človek bi mislil, da se razpravlja tu v jeziku, katerega so zmogni oni, ki so imeli povod proti kakim odreditvi načelnikstva brat. skladnic vložiti pritožbo. Rudarji in delavci po spodu sta jerskih rudarjih so, kar morajo priznati tudi najbolj zagrizeni nemčurji, ponajveč Slovenci, in zato smo z velikim začudenjem čitali v graškem protestantovsko-vsemenskem glasilu vest, da se je pri razsodišču bratovskih skladnic v Celju ves čas, kar ono obstoji, vedno razpravljalo v blaženi nemščini. Veseli nas jeza »Grazier Tagblatt«, ker smo tako dognali, da je g. dr. Karlovšek zastopal neko pritožbo pri tem razsodišču v slovenščini. »Grazier Tagblatt« nadalje poroča, da so bili sodniki pripravljani, ako bi na njihovo zahtevo ne bil dr. Karlovšek nadaljeval nemško svojega govora, zapustiti razpravo dvarano. Baje se je g. dr. Karlovšek tudi namignilo, da razprave tega razsodišča niso torišče narodnostnih bojev. Naše mnenje o tem je sledeče: Naduti nemčurji in nemškutariji pri razsodišču bratovskih skladnic v Celju se bodo morali privaditi slovenščine tudi pri teh razprava h. Slovensko delavstvo na Spodnjem Štajerskem, podpirano od vsake slovenskega ljudstva in njegovih zastopnikov, bode nadute narodne nasprotnike, člame razsodišča bratovskih skladnic v Celju, vedelo prisiliti, da bode razpravljalo in sklepalo o slovenskih pritožbah slovensko, ker ima to pravico po etičko-pravnih in celo po avstrijsko-liberalnih ustavnih postavah. Ta slučaj nas pa tudi uči, na kak zvit hinavski način si znajo

nemčurji priboriti v skoraj čisto slovenskih okrajih in celo v humanitarnih institucijah nemško posest. Štajerske Slovence pa prosimo, naj preiščejo delovanje »nemškega razsodišča bratovskih skladnic v Celju« in naj, če dobe še kaj napačnega, o tem obveste slovensko javnost in slovenske državnozbornske zastopnike, da stopijo oholim nemčurjem pri tem razsodišču občutno in po zaslugi na prate.

Š Stavka v Hribarjevi tiskarni v Celju. V Hribarjevi tiskarni v Celju je bila stavka, ki se je pa včeraj mirnim potom zopet poravnala. Danes so stavci zopet pričeli delati.

Koroške novice.

k Degradiran je radi političnega rovanja celovski gimn. profesor dr. Angerer do prostaka. Vendar enkrat!

k Koroški »Bauernbund« ima dne 3. julija v slovenski Ribnici ob Vrbskem jezera svoj 62. občni zbor in sicer v Walcherjevi gostilni ob 2. uri popoldne. Govorili in poročali bodo: drž. poslanca dr. Artur Lemisch in Tscharre, deželni posl. Kirschner in Wieser (Bier?) Pristni Nemci!

k Ponesrečil se je dne 17. jun. 43letni drvar Andrej Slave, rodem Ljubljčan, pri Visoki Bistrici. Vsled sipe prežgodaj padlo drevo mu je zlomilo roko. Prepeljali so ga v bolnico usmiljenih bratov v St. Vid.

k Izjalovljeni »Sonnwendfeier« so imeli letos v Celovcu. Velikanske priprave so se vršile za to Votanovo slavljenje, a šlo je vse po vodi. V nedeljo zvečer, ko so hoteli skakati čez ogenj, jim je hud dež to preprečil. Naročeni govornik, meščanske šole učitelj iz Velikoveca, jo je moral žalosten zopet popihati. »Toda, udamo se pa nek«, so si mislili celovski Votanovi častilci. In tako so ponavljali to igro dne 28. jun. zvečer, ko je mogel prodati učitelj Sekora svojo modrost v 10minutnem govoru.

k Dolge nosove so dobile vsenemške dame v St. Vidu ob Glini, ko so se predrznile za »Sonnwendfeier« (čisti dobiček za »Südmarko«) pobirati tudi v obitelji tamoniega c. kr. okr. glavarja. Odgovor je bil: »Za take namene ne damo nič.« To je prav!

k Centralni kolodvor v Celovcu. Občinski svet celovski se je 27. t. m. bavil s to zadevo ter je zahteval, da se zgradbo centralnega kolodvora v Celovcu prične še tekoče poletje in da se pri oddaji del ozira na domačo industrijo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. junija.

— 60letnico bo obhajal pesnik Simon Gregorčič dne 15. oktobra letošnjega leta. Kakor znano, je bil Gregorčič rojen dne 15. oktobra 1844 na Vrsnem, v gorski vasi pod Krnom. Letos pa obhaja tudi štiridesetletnico svojega književnega delovanja. V »Glasniku« leta 1864. je priobčil svoje prve pesmi.

Umrl je č. g. Anton Lombard na svojem rojstnem domu na Trsteniku dne 28. junija. Pogreb bode v petek, dne 1. julija ob 10 uri. Pokojnik je služboval v Žužemberku, v Postojni, nazadnje v Cerklah. Bil je čvrst in zdrav gospod, a nekoč se je prehladil v postojniški burji ter tako dobil kal bolezn, ki je mladega duhovnika položila v grob. Priporočja se v molitev! — Umrl je v Karlovcu dne 27. t. m. p. Ecehijel Jurinič. Nekedaj je bival v Kamniku in hodil tudi po misijonih. — Umrl je v Nazy Topolovcu pri Temešvaru, zadet od kapi, naš rojak g. Mihael Kragelj, doma iz Doblarja pri Ročinju. Bil je tam načelnik železniške postaje, višji kontrolor kr. državnih ogrskih železnic. Dosegel je starost 61 let. Leta 1866. se je udeležil vojne proti Italiji. Pri železnici je služil 37 let. V letu 1884. je dobil ogrsko državljanstvo, ali radi tega ni pozabil svojega materinega jezika. Poročen je bil s Srbkinjo Popović.

Zmaga hrvaške opozicije. Iz Zagreba, 29. junija: Pri včerajšnji volitvi za deželni zbor v Veliki Gorici je bil izvoljen za poslanca župnik Stjepan Zagorac, član stranke prava, z ogromno večino proti mažaronskemu kandidatu posestniku Hribarju. Zagorac je dobil 426 glasov, Hribar 120. V znak narodne zmage je bila razobešana iz klubske dvorane narodna zastava. Poznato je, da se je precej po smrti poslanca dr. Bresztyenskega začelo delati od vladne strani, da bi se izvolil predstojnik pravosodnega oddelka dr. Marjanović, ker mora kot predstojnik biti izvoljen poslanec.

In četudi je glasoviti okrajni predstojnik Strgar storil vse, kar se je dalo, vendar ni bilo nade za vladnega kandidata, zato dr. Marjanovič ni niti kandidiral. A da bode volitev izpala za mažarone malo lepše, so nagovorili posestnika Hribarja, da kandidira na svojo roko, češ, da je samostalen kandidat, a znalo se je dobro, da vso to stvar vodi okrajni predstojnik, samo da bi zmešal volilce. Toda pokojni dr. Bresztyensky je svoj volilni kraj tako dobro organiziral, da se vkljub vsej hudi agitaciji od vladne strani niso dali pregovoriti volilci, nego so volili priporočenega jim kandidata župnika Stjepana Zagorca, ki je tudi sam mnogo dobrega in koristnega storil za kmečki narod v tem volilnem okraju, kjer je ustanovil več posojilnic in zadrug. Lani so te zadrug prodale do 25 vagonov same čebule na Dunaj, posredovanjem svojega župnika. Narod je ostal zvest spominu na svojega pokojnega poslanca.

Vseslovenski mladeniški shod na Brezjah. Shod bo velikansk. Že deslet je samo s Stajerskega oglašeni 1200 udeležnikov. Razume se, da bodo Kranjci tudi prišli na shod v velikanskem številu, a oglašene so tudi velike čete Korošcev in Primorcev. Krasen bo pogled na množice zavednih mladeničev, ki bodo ponosno korakale pod svojimi društvenimi zastavami!

Družba sv. Cirila in Metoda je imela svojo 151. vodstveno sejo dne 22. junija 1904 v svojih prostorih v »Narodnem domu«. Pričetek ob 3. uri popoldne. V smislu § 18. družbenih pravil je prvomestnik Tomo Zupan k seji kot svetovalka pozval prvomestnice: Franjo dr. Tavčarjevo, Ivano Zupančičevo in Marijo Trčekovo. Svojo odsotnost so opravičili: prvomestnici Franja dr. Tavčarjeva in Ivana Zupančičeva, Oroslov Dolencec in dr. Fran Stor. Prvomestnik odvarja ob 3. uri pop. sejo ter pozdravlja navzočo novoizvoljeno predsednico g. Marijo Trčekovo, prosi jo, naj z ozirom na slabe gmetne družbine razmere povzroči, da se čim preje vrši veselica šentpeterske podružnice zahvaljujoč se ji na njenem dosedanjem trudu kakor veleskrbni denarničarici te iste podružnice. Nova predsednica naznanja, da se bo nameravana veselica vršila najbrže že 3. julija in, kakor je prepričana, z najboljšim uspehom. Glasom izkaza družbinega denarničarja znaša razpoložnina v gotovini 381 K 60 h in pri c. kr. pošto-hranilnem uradu 1.575 K 73 h, torej skupaj 1.957 K 33 h, s katerim zneskom pa ne more poravnati najnujnejših meseč. plačil v skup. znesku 2496 K. Sprejme se tudi predlagana regulacija premikov družbenih učiteljev in učiteljic na tržaški deški šoli — ki pa do leta 1908 ne obteži družbinega proračuna. V veljavo stopi s 1. januarjem 1905. Regulacija določuje dva plačilna razreda in sicer: V I. plačilnem razredu prejme učitelj plače 1800 K, stanarine 500 K in pravico do 6 petletnic po 200 K, učiteljica pa plače 1500 K, stanarine 400 K in pravico do 6 petletnic po 150 K; v II. plačilnem razredu dobi učitelj plače 1400 K, stanarine 500 K in pravico do 6 petletnic po 200 K; učiteljica pa plače 1200 K, stanarine 400 K in pravico do 6 petletnic po 150 K. Po 10letnem zadovoljivem službovanju v II. plačilnem razredu se pomakne vsak učitelj ali učiteljica v I. plačilni razred. V nadaljnjem se odobri družbin račun za 18. upravno leto 1903 z dohodki v znesku 43.365 K 13 v. in troški 42.551 K 17 v.; ostanek znaša torej 813 K 96 v. Prištevisi saldo z dne 31. decembra leta 1902 2149 K 23 v., dobimo saldo z dne 31. decembra 1903 v znesku 2963 K 19 v. Odobri se tudi družbin proračun za leto 1904, glasom katerega znašajo letne potrebe čine 45.968 K 89 v. Ko se rešijo dole vloge ter se sprejme nasvet družbinega podpredsednika Sveteca glede vpeljave nekakih tantijem od narodnih vesel in prireditvev sploh, ter se potrebno ukrene glede kontrole podružničnega delovanja, zaključijo prvomestnik ob 6^{1/2} uri seje. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Učiteljske vesti. Pravi učitelj na tukajšnji realni g. Karol Schrautner, je dobil naslov profesor. — Za definitivnega učitelja v Radečah je imenovan ondodni pro-

vizorični učitelj g. Viktor Jamšek. — Učiteljica gđ. Olga Sivic v Lešah pri Prevaljih je imenovana za učiteljico na Jesenicah. — Prestavljeni so: nadučitelj gosp. Franc Kopitar iz Čateža v Stopiče in g. Janez Jeglič z Rakeka za učitelja na drugo mestno deško šolo v Ljubljani, učitelj g. Ferdinand Reininger v Gorenjo Sušico, učiteljice gospod. Frančiška Mikec iz Banjake v Dragatuš, gđ. Ljudmila Bukovitz z Ubelj-skega v Črnomelj, gđ. Olga Kobau iz Kostanjevice na slovensko deklisko šolo v Ljubljano, gđ. Amalija Kobau iz Vel. Doline v Kostanjevici, učitelj g. Anton Tratnik iz Godoviča v Postojno.

Osebnosti. Škof dr. Nagl je imenoval škofijskega kancelarja dra. Karla Meccia konzistorijalnim svetovalcem. — Ravnatelj kaznilnice v Gradski je imenovan oskrbnik kaznilnice v Kopru, Anton Pelko.

Slovenskim izseljencem. Sploh resno svarimo, naj ljudje sedaj ne hodijo v Ameriko, ker je ondi malo dela in tudi plače so nizke. Če pa že kdo mora iti, naj se obrne za potrebna brezplačna pojasnila do družbe sv. Rafaela v Ljubljani, ako hoče potovati skozi Hamburg, Bremen ali Antwerpen; kdor pa hoče skozi Trst, naj se obrne na g. Andreja Furlana, kapelana pri novem sv. Antonu v Trstu. Minolo nedeljo je družba sv. Rafaela sklenila, da v kratkem izda potrebno navodilo za izseljence. Obenem naprosi slovensko duhovščino, da prevzame zaupništvo družbe svetega Rafaela v varstvo izseljencev. Ker družba nima potrebnih denarnih sredstev, vabi vse, ki imajo sočutje z revnimi izseljenci, da pristopijo kot člani. Letni prispevek znaša eno krono. Priglasje sprejemata družba sv. Rafaela v Ljubljani ali g. Andrej Furlan v Trstu. Hvalježno se sprejemajo tudi razne dobre knjige, svete podobice itd., katere bodo zaupniki družbe razdeljevali med izseljence. Dobro bi bilo, ko bi se še v drugih slovenskih škofijah osnovali taki odbori, da podpirajo kakorkoli uboge sorojake, ki morajo v tujini iskati si kruha.

Na adreso železniške uprave z ozirom na romanje slovenskih mladeničev. Zastran prireditve posebnega romarskega vlaka na Brezje bi si dovolili opombo, katere po naši misli ni brez pomena. Gg. prireditelji naj pazijo na to, da udeleženci ne bodo v zadnjih trenotkih primorani voziti se v živinskih vagonih, kakor se to večkrat pripeti. Naj železniška uprava o pravem času za to skrbi, da ne bo prišlo do kakih neprilic. Mlada kri rada vzkipi, in če kdo plača voznino, se bo tudi hotel ljudem pri merno voziti. Zraven pa pri vročini v juliju tudi ne bo najprijetnejše voziti se natlačeno kakor slanihi. Ne zahtevamo bogve kaj, a slovenski fantje in mošje so tudi ljudje.

Poštni vesti. Za poštne oficijale so imenovani poštni asistenti: Franc Natek v Celju, Ludovik Jossek v Mariboru, Peter Janez v Celovcu, Evard Urban na Zidanem mostu, Ivan Gaberšek v Gorici, Franc Zupan v Ljubljani, Franc Semrov v Ljubljani, Fr. Berne v Celovcu. — Poštni oficijal J. Legat v Banjaluki je imenovan za poštne višjega oficijala v okraju poštnega ravnateljstva v Gradcu.

Razpor v slov. akadem. društvu „Triglav“. V slov. akad. društvu »Triglav« v Gradcu se je pojavil razpor. 35 akademikov narodo-radikalnega mišljenja je izstopilo iz društva.

Imenovanje na srednjih šolah. Profesor na občinski gimnaziji v Bregencu g. Franc Münchén pride na državno gimnazijo v Maribor, profesor na drž. gimnaziji v Gorici dr. Artur Petak je prestavljen v Iglovo, profesor na goriški realni Benedikt Pichler je premeščen na goriško gimnazijo, profesor na občinski gimnaziji v Bregencu Franc Schrempf pride na državno gimnazijo v Celje, profesor na učiteljsko v Mariboru dr. Martin Wutte je dobil mesto na državni gimnaziji v Celovcu. Za prave učitelje so imenovani: dr. Avgust Magerster iz Celovca premeščen v Dunajsko Novo mesto, Franc Deretz za realko v Celovcu, dr. Rudolf Krvenig iz Melka za drž. gimnazijo v Celju. Za provizorične učitelje so imenovani: Jožef Gassner z dunajske gimnazije v tretjem

okraju za gimnazijo v Celovcu, V. Haluša za gimnazijo v Celju, dr. Albert Kostner pa je iz Celovca premeščen na Dunaj. Ali ima imenovanje toliko nemških profesorjev za gimnazije na slovenskih tleh poseben namen? — Prov. glavni učitelj na učiteljski pripravniški v Kopru g. dr. Valentin Kušar je imenovan za definitivnega glavnega učitelja na učiteljsko v Ljubljani, suplent na učiteljsko v Ljubljani g. Jožef Cizel je pa imenovan za provizoričnega glavnega učitelja na učiteljsko v Gorici.

Talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 h je dobil sodar Fr. Germek iz Tacna.

Stekel pes je ugriznil 12letnega posestnikovega sina Janeza Tihelja iz Spodnjih Gamelj. Dečka so prepeljali v Pasteurjev zavod na Dunaj.

Mrtvega so našli v Verji 38letnega kočarja Antona Rekel z Jesenic. Zmedla se mu je pamet in zašel je v Savo.

Stavka zidarjev v Trstu. V Trstu je doslej odstopilo od štrajka 1779 delavcev. Dela se sedaj na 107 gradbah in sicer v mestu dela na 27 gradbah 136 zidarjev in 289 podajačev, a v okolici dela na 80 gradbah 414 zidarjev in 840 podajačev.

Tržaško kadetsko šolo mislijo baje premestiti v kako drugo mesto. Take je izvedel tržaški dopisnik lista »Neue Freie Presse.« Vzrok tej nameri da je ta, ker bi trebali za to šolo novega poslopja, a občina ga noče zgraditi iz svojih sredstev.

Iz B. Bistrice: Vsled neprestanega deževja je bohinjska Sava tako narastla, da je podrla v noči med 26. in 27. t. m. sledeče mostove: Most žel. podjetništva Chierici in Priha pri Lazih, most verskega zaklada Podkoritom in most žel. podjetništva Redl v Štengah. — V nedeljo so se stekli na Bistrici v gostilni delavci. Neki primorski delavec je dobil več ran.

Iz Tržiča nam poročajo: »Sommerfest« je v nedeljo, dne 26. junija, na Pristavi pri Tržiču priredila tržaška »freiwillige Feuerwehra«. Goste je pri vodu v gostilno glasno pozdravil napis: »Gut Schlauch!« In res, bilo je kakor iz škafa, vendar pa je godba iz Kranja igrala lepe poskočnice. — Gg. občinski očetje bi gotovo mnogim ustregli, ko bi potoku krvi na Glavnem trgu določili bolj skrito strugo. — Obločnice po trgu dobro svetijo po dnevu in ob polni luni. — Veliko delavsko hišo z mnogimi stanovanji bode zgradil g. K. Molini, lastnik papirnice na Slapu pri Tržiču. Prav, ker itak primanjkuje delavskih stanovanj. — Ljudsko veselico priredi oboje predilnice v nedeljo 3. julija v prostorih g. I. Pollaka. Čisti dobicek je namenjen bolniški blagajni.

Poročil se je g. Karol Leskovitz, bivši jurist z gđ. Avgusto Treo. — G. Andrej Kneisl, pristav južne železnice na Zidanem mostu se je poročil z gđ. Ivanko Muhičovo iz St. Jerneja na Dolenjskem.

Otrok ponesrečil. Bajtar Jožef Seme v Zgor. Slivnici ima pred hišo apnenico, katere ni zagrzena in ne pokrita. Dne 25. junija t. l. imel je nalog 12 let stari sin čuvati svojega 1 in pol let starega brata. A češnje na drevesu so bile preveč vabljive za njega, zlezal je na drevo in jih prav pridno čiral, med tem je pa mali Tonček padel v apnenico, ki je bila polna vode in vtonil.

Nesrečen padeč s češnje. Marija Veber je v Dolnicah pri St. Vidu padla s češnje in si zlomila nogo.

Na Bledu je bilo od 1. maja do 15. junija t. l. 107 tujih strank z 203 osebami. Posebno mnogo je bilo Čehov. — Na Bed pride za dalje časa šef generalnega štaba fem. baron Beck.

Birokraški šimelj. V Gor. Slivnici, občina Grosuplje, je že v četrtek, dne 23. t. m., popoldne utonil poldrugo leto star otrok A. Seme v apneni jami, ki je bila z deskami pokrita. Vsak zločin je izključen. Tudi staršem se ne more oditi nepazljivost sedaj, ko je toliko dela na polju. Mrliški ogleda je vendar iz previdnosti naznanil dogodek županstvu to pa takoj drugi dan, 24. junija, okrajnemu glavarstvu za ljubljansko okolico. Stvar so preiskali tudi orožniki. Prošnja, naj se z ozirom na vročino hitro odloči, ali se sme otrok pokopati ali ne, do 28. junija še ni bila rešena. — Čudno! Na eni strani iz zdravstvenih ozirrov ukazujejo, da kmet še na tla ne sme pljuvati, na drugi strani pa pustijo mrliške ležati pet dni.

Toplice v Smarjeti na Dolenjskem so bile dozdaj vsako leto precej obiskane, ker daje tudi ondi zemlja gorke kope, a žal, da se premalo žrtuje za to podjetje.

Družba treznosti so v nedeljo ustanovili v Boljuncu pri Trstu; pristopilo je doslej 15 oseb. Upamo, da se ta dobra misel razširi tudi drugod v tržaški škofiji.

Krčmar na Planinci na Smrni gori se je šel v »Narodovo« uredništvo pritožiti, da niso krčmarški socialci toliko popili

ob svojem shodu pri njem, kakor je pričal koval. Dolžan mu ni nobeden nič ostal, a ako mož misli, da si bo pridobil kaj ugleda, ako ljudem grozi z »Narodom«, se močno moti. Pri »Narodu« imajo za take ljudi pač mnogo tinte, a stavimo, da mu niso dali počenega groša. Koliko veselje in koncertov liberalcem dež pokvari, pri katerih krčmar ne dobi groša, dočim je v tem slučaju krčmar vsaj nekaj dobil, dasi ni nihče videl kakih pripravljanih »pišk«, o katerih govori »Narod«, in tudi pri pivu ni imel fiktivne škode. »Narod« bi bolje storil, da bi se brigal za neplačane gostilniške dolge vel liberalnih krčmarjev.

V Krškem je bila zadnja sredo okrajna učiteljska konferenca. Vodil jo je c. kr. okr. nadzornik Stiasny. Takoj v pozdravu se mu je zdelo umestno z energičnimi besedami poudarjati, naj ga pri poročilu o podrejenih mu šolah nikar ne motijo. Uspeh teh odločnih besed je bil, da je učiteljsvo z zadovoljstvom vzelo na znanje nadzornikovo poročilo o šolah. Sklenili so, za poskušnjo ravnati se v ponavljavnih šolah v prihodnjih dveh letih po podrobnem učnem načrtu, ki ga izdelali referenti: Lunaček, Tettich, Hrbich in Simončič. O spisnem pouku je referiral svibenski učitelj Ivan Magerl. Pri odmoru pa je krški učitelj dr. Romh obnavljajoči g. glavarja Oreška učiteljsvu razkazal poleg električnih strojev zlasti še brezžični brzojav. S konferenco so združili tudi hospitacijo, ki jo je imela gđ. Pavla Ziser. Pri volitvi za delegate v deželno učiteljsko konferenco pa sta bila izvoljena nadučitelja Lunaček in Rnt. Pri okr. šol. svetu pa bo učiteljsvo zastopal znan svetokriški nadučitelj Malnarčič. Dobil je 44 glasov proti 9. — H koncu je ravnatelj Lapajne kot nadzornikov namestnik zahvalil nadzornika za spretno in nepristransko vodstvo konference. Učiteljsvo je moralo pri tej konferenci spoznati, kako je njih nadzornik vsestransko delaven in marljiv, vreden in skrben; res, da je strog do učiteljsva, a pri vsem tem mu nobeden ne more odrekati, da nima res čutečega srca za podrejeno mu učiteljsvo. S taktom in odločno besedo je pri konferenci dosegel tako potrebno edinost med učiteljsvom, ki se je lepo pokazala v sklepnem banketu.

Poljski pridelki leta 1903. Na Kranjskem so leta 1903 pridelali: 304.391 hl pšenice, 178.233 hl rži, 200.221 hl ječmena, 382.590 hl ovsa, 257.961 hl kornu, ajde prevega pridelka 6854 hl, drugega pridelka 148.816 hl, fiola 137.097 hektolit., 7003 hl graha, 55.559 hl boba, 1.825.606 q slame, 5579 q lanu, 3833 q lanine, konoplje 1085 q, konoplje 1068 q, 1.872.127 q krompirja, 238.890 q korenja, 1.194.430 q repe, 252.529 q zelja, 22.724 q buč, detelje 834.026 q, 55.554 q mešane pče, 2266 q deteljinega semena, 4.546.350 q sena; vina: belega 86.814 hl, rdečega 4436 hl, drugih vrst 57.505 hl, skupaj 148.755 hl, grozdja 365 q, kostanja 8140 q, češenj 33.125 q, drugega sadja 18.055 q, orehov 1560 q, murvinega listja 20 q.

Posvečevanje novega škofa v Sarajevu. Kakor znano, imenovan je kanonik vrhbosanski, V i c k o P a l u n k o, pomožnim škofom v Spletu. Posvetil ga bode vrhbosanski nadbiskup dr. Josip Stadler dne 29. junija v sarajevski katedrali. Pri sv. opravi bodeta navzoča banjeloški škof fra Marjan Marković in mostarski škof fra Paškal Buconjić.

Novo imenovanje v bosanski upravi Na valiko veselje bosanskega prebivalstva je odšel iz Sarajeva dosednji civilni aditus baron Kučera; na njegovo mesto je prišel prejšnji sekoijski šef baron Benko, o katerem se še ne ve kako jo bode vozil. Zadnje dni je proglašeno še eno novo imenovanje, ki je jako prijetno iznenadilo bosansko prebivalstvo brez razlike vere in narodnosti; novim sekoijskim načelnikom v deželni upravi je namreč imenovan dvorni svetnik gosp. K o s t a H ö r m a n n, najbolj popularna oseba izmed bosanskega uradništva, in p leg tega res uzozen katoličan. Katoliki v Bosni pozdravili so s velikim zaščedenjem to odlikovanje.

Med Trstom in postajami vipavske železnice so se uvedle direktne vozne karte, katerih poprej ni bilo, marveč se je moralo za vipavsko železnico kupiti v Gorici posebno karto. Istotako se dobi direktne vozne karte tudi v obratu z vipavske železnice do Trsta.

»Smrdeči mlin« v Celju. Iz Celja se nam piše: Naša »Stadtmühle«, ki svojo moko tako vsiljivo priporoča Slovincem, vam je prečudna stvar. Prvič je že njeno ime lažljivo, ker je mlin last štirih nemških krčmarjev. Drugič je ustanovljen ta mlin edino le zato, da bi Majdiču delal konkurenco. Tretjič pa ta spak smrdi kakor sam zlodej. Če bi se mogel ta smrad prijeti vse celjske nemškutarje, bi bilo ravno prav, ker potem bi ljudje trumoma bežali od njega. V tem mlinu se namreč kuri s tvarinami, ki strašno smrde. Vsa okolica je okužena. Ljudje se pritožujejo, da so zdaj njihova stanovanja tam okoli mnogo manj vredna, ker nihče neče stanovati na kraju, kjer ga

iz poštene hiše **Franco Didlō**, sedlarski in
tapetniški mojster v Idriji. 1108 3-2

Razpis zgradbe

nove enorazredne šole v Črnečivasi pri Kostanjevici.

Dne 17. julija t. l., ob 3. uri popoldne bo na licu mesta nove zgradbe v Črnečivasi

javna dražba zgradbe enonadstropne šole v Črnečivasi.

Načrte, stroškovnik in stavbene pogoje si lahko vsakdo ogleda v uradnih urah od dne 10. julija t. l. v občinski pisarni v Kostanjevici.

Stavbeni material, kamen, opeka, apno in pesek je pripravljen na licu stavbenega prostora, kot tudi vodnjak z vodo.

Varščine je vložiti 10% od zneska onih del, katera se prevzame, ali pa za skupno delo.

Proračun zgradbe je v svoti čez 15.000 K.

Stavbeni odbor Črnečavas, Kostanjevica,

dne 29. junija 1904.

1112 1-1

načelnik:
Al. Gač.

Denar brez truda zaslužiš!

Pregovori prijatelja, naj se dá zavarovati za življenje pri moji sloviti zavarovalnici, in dam Ti od vsakih tisoč kron zavarovane glavnice štiri krone!

1114 2-1

Ponudbe na upravništvo lista pod „Vzajemnost“.

ANTON PRESKER

krojač v Ljubljani,
Sv. Petra cesta št. 16

se priporoča preč. duhovščini
v izdelovanje vsakovrstne
duhovniške obleke

iz trpežnega in solidnega blaga
po nizkih cenah.

Opozarja na veliko svojo
zalogo

Izgotovljene obleke
posebno na haveloke v naj-
večji izbiri po najnižjih cenah

Obavljatelj uniform avstrijskega društva železniških uradnikov

Poštno odpraviteljico

išče poštni urad Podbrdo ob
Bači.

Hrana in stanovanje, dobra plača. Nastop
takoj.

1111 3-1

Razglas.

Na c. kr. prvi državni gimnaziji v Ljubljani (Tomanove ulice št. 10) bodo sprejemne izkušnje za vstop v I. razred šolskega leta 1904/5 dne 14. julija in se pričnó ob 10. uri dopoldne.

Učenci, ki želijo delati to izkušnjo, naj se v spremstvu svojih staršev ali njih namestnikov oglasijo dne 10. julija med 1/29. in 12. uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesejo krstni list in obiskovalno izpričevalo.

Vnanji učenci se k sprejemnim izkušnjam lahko oglasijo tudi pismeno, ako pravočasno po pošti pošljejo gori imenovani listini.

Učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Crnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici ali ozemlju okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Višnji gori, se smejo v ljubljanski gimnaziji sprejemati edino le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta.

V Ljubljani, dne 28. junija 1904.

Ravnateljstvo I. državne gimnazije.

IVAN DOGAN

mizarski mojster v Ljubljani, (Medjatova hiša šte. 19)

priporoča

svojo bogato

zalogo

hišne oprave.

Spalnetjerjedilne
[sobe za salone.

Divane
vsake vrste.

Modrace in žimnice na peresih, podobe, ogledala, otročje vozičke itd.

Naročila se točno izvršujejo.

Cenik s podobami zastoj in franko.

1564 30

Jako važno za kolesarje!

Predno se kdo odloči nabaviti kolo, naj ne zamudi pogledati zaloge ali vsaj naročiti cenik od

pravih Puch-ovih koles

najnovjših modelov, katerih edino zastopništvo ima Franc Čuden v Ljubljani.

Pozor!

279 20

One častite gospode, kateri se zanimajo za motor-kolesa, vabim, da naj si sleherni ogleda pri meni razstavljeno

Puch-ovo motor-kolo

da se prepriča, kako fino in popolnoma prosto je sestavljeno, tako da se sleherni lahko takoj privadi voziti.

Puchovo kolo je do sedaj vedno med vsemi drugimi na površini

Vedno najnovejši

gramofoni

kakor tudi plošče v največji izbiri morete dobiti le pri zastopniku nemške akcijske družbe za gramofone

Rudolfu Weber,

1059 100-4

urarju v Ljubljani, Stari trg šte. 16.

S 1. avgustom se preselim na Dunajsko cesto šte. 20, nasproti kavarne „Europa“, v Hribarjevo hišo.

Prodaja se na obroke. — Stare plošče se zamenjajo.

Naše nizke cene vzbujajo pozornost!

Trpežni
moški
čevlji
iz usnja
z obšivkom, par
gld. 2-80.

Izvršni
moški
čevlji
za zavezovati
par
gld. 3-.

Močni
moški
člžmi
(štiflet) par
gld. 2-80.

Trpežni
ženski
čevlji
za vsakdanjo
rabo, par
gld. 2-50.

Zelo močni
ženski
čevlji
za zavezovati
par
gld. 2-80.

Izvršni
ženski
čevlji
z gumbi par
gld. 3-.

Elegantni
barvani
moški
čevlji
za zavezovati,
par
gld. 4-.

Priročni
moški
čevlji
iz jadvovine,
par
gld. 1-.

Barvani
ženski in moški
usnjati
sandali
par
gl. 2.50 do 3.-

Priročni
ženski
čevlji
za na ulico,
par
gld. 1-30.

Elegantni
ženski
salonski
čevlji
par
gld. 1-50.

Ženski
čevlji
z navskrižnimi
zaponami, črni
in barvani, par
gld. 2-.

Najfinejši krem (mazilo) za rujava in črna obutala.

Alfr. Fränkel kom. družba

502 23-11

preje:

Mödlinska tovarna za čevlje

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 9.

Zastopnik: A. PREATONI.

Popravila se najbolj in najceneje izvršujejo.

Popravila se najbolj in najceneje izvršujejo.